

ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ПРИ ЕПІТЕЛІОМІ У СОБАК

Сергієнко І.В., здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
5 курсу ОП «Ветеринарна медицина» (термін навчання 5років 6 місяців років)

Науковий керівник: **Логвінова В.В**, канд. вет. наук, доцентка
*Дніпровський державний аграрно-економічний університет,
м. Дніпро, Україна*

Актуальність. Сальна епітеліома - це є тверді вузлики, подинки або множинні. Статистичні дані свідчать, що частіше пухлини зустрічаються у собак середнього та старшого віку і часто локалізуються на голові, вухах та спині. Відмічається породна схильність до даної пухлини: кокер-спаніель, лхаський апсо, ши-тцу, сибірський хаскі, ірландський сеттер та аляскинський маламут.

Діагностика пухлин шкіри проводиться переважно класичними гістологічними методами. Патогістологічно відмічають помірну долькову нерівномірність, проліферацію базалоїдних клітин з невеликою кількістю добре диференційованих себоцитів, оточених міждольковою стромою.

Удосконалення цих методів, доповнене імуногістохімічними та електронно-мікроскопічними дослідженнями, дозволяє підвищити точність визначення стадії та, зокрема, злоякісності, прогнозу та найбільш адекватного лікування. У ветеринарній медицині лікування пухлин шкіри, обумовлено економічним фактором. Таким чином, терапевтичний підхід передбачає деякі обмеження. В основному розглядається хірургічне лікування, яке в більшості випадків може бути єдиним лікуванням, що рекомендується.

Мета дослідження визначити патоморфологічні зміни при епітеліомі у собак.

Матеріал та методи дослідження. Досліджували 7 собак з неоплазією шкіри на базі ветеринарної клініки «Панда» за останні пів року. Проводили гістологічні дослідження для ідентифікації пухлинного росту. Серед досліджених тварин у двох підтвердили епітеліому.

Результати. Перша тварина кокер-спаніель 11 років, новоутворення на задній правій кінцівці, пухлина тверда, регіонарний лімфовузол ущільнений.

Друга тварина Сармат 6-річна німецька вівчарка з одиночним утворенням на задній кінцівці. Маса утворення щільна, кругла, неоднорідна, запалена, незалежна від м'яких тканин, лімфовузли нереактивні, розміром 10-15 см. Новоутворення збільшилось в розмірі за останні пів року.

Всім тваринам діагноз встановлювали на основі гістологічного та цитологічного досліджень, провели хірургічне видалення пухлин.

Результат гістологічного дослідження перша тварина – епітеліома сальних залоз. Можна відзначити переважання базальних резервних клітин, які проявляють виражену мітотичну активність, клітини організовані у лобули, тяжі та колонки. Себоцити проглядаються лише як окремі клітини у пухлинній масі або у вигляді невеликих агрегатів. Метастазів у регіонарному лімфовузлі виявлено не було.

Гістологічна картина доброякісного реактивного лімфовузла. Відразу під капсулою паракортикальна зона з лімфоїдними фолікулами, які мають гермінативні центри – відбувається інтенсивна імунна відповідь, очевидно, на вторинну інфекцію пухлини.

Друга тварина. Мікроскопічний опис: в дермі спостерігається проліферація епітелію сальних залоз навколо волосяних фолікулів, деякі з них розширені з утворенням кератинових кіст з нагноєнням і виразним запальним інфільтратом у стромі (нейтрофільний та лімфоплазмоцитарний).

Висновок.

Патогістологічні дослідження підтвердили діагноз епітеліома. В наших дослідженнях 28,57 % випадків склали пухлини сальної залози. Діагностували доброякісну пухлину, лікували хірургічно. Рецидиви після видалення не спостерігали.

Список використаних джерел

1. Oncology in Senior Animals with Clinical Cases by Juan Carlos Cartagena Albertus, Adrián Romairone Duarte. September, 2019.
2. Animal Oncology by S Sivaseelan. January, 2020.
3. Withrow and Macewen's small animal clinical oncology. Saunders, 2013. Chapter 32.
4. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK9558/>
5. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5090144/#:~:text=Sebaceous%20epithelioma%20is%20a%20common,rarely%20been%20reported%20in%20dogs.https://bjvp.org.br/wpcontent/uploads/2017/03/v10-n1-2.pdf>